

Keyboarding

ตอนที่ 8

การวัดทักษะการพิมพ์สัมผัส
เรื่อง การวัดด้านเทคนิคการพิมพ์

โดย สมบูรณ์ แซ่เจ็ง
วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
8 ตุลาคม 2552

ความหมาย

ทักษะการพิมพ์สัมผัส (touch typing skill) หรือที่ปัจจุบันนิยมเรียกว่า keyboarding skill นั้น หมายถึงความชำนาญในการใช้นิ้วมือทั้งสิบป้อนข้อมูลด้วยแป้นพิมพ์โดยไม่ต้องมองแป้น ซึ่งแสดงออกให้เห็นด้วยเทคนิคการพิมพ์ที่ถูกต้อง ผสมผสานกับความเร็วและความแม่นยำในการพิมพ์ ในบทความนี้จะได้กล่าวถึงการวัดทักษะขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วยการวัดทักษะ 3 ด้าน คือ

1. ด้านเทคนิคการพิมพ์ที่ถูกต้อง (correct technique) หมายถึงท่าทางการพิมพ์ตั้งแต่ ทำนั่ง การวางนิ้ว การก้าวนิ้ว การเคาะแป้นอักษร และการใช้สายตา
2. ด้านความเร็วในการพิมพ์ (speed) หมายถึงปริมาณอักขระทั้งหมดรวมทั้งเว้นวรรคที่พิมพ์ได้ในเวลาที่กำหนด นิยมวัดเป็นจำนวนคำต่อนาที (word per minute – wpm.)
3. ด้านความแม่นยำในการพิมพ์ (accuracy) หมายถึงปริมาณอักขระที่พิมพ์ได้ถูกต้อง นิยมวัดเป็นร้อยละจากปริมาณอักขระทั้งหมดที่พิมพ์ได้ (percentage of accuracy)

สำหรับการวัดทักษะการพิมพ์สัมผัสขั้นพื้นฐาน หมายถึงการวัดเพื่อประเมินระดับความสามารถของผู้พิมพ์ว่า เป็นผู้มีเทคนิคหรือวิธีการพิมพ์ที่ถูกต้องมากน้อยเพียงใด มีความเร็วในการพิมพ์ปริมาณเท่าใดต่อนาที และมีระดับความแม่นยำเป็นร้อยละเท่าไรของปริมาณที่พิมพ์ได้ทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อนำผลการประเมินมาปรับแก้จุดที่ยังด้อยของผู้เรียน และจัดระดับความสามารถของผู้เรียนหรือการให้เกรด

การวัดด้านเทคนิคหรือวิธีการพิมพ์

การวัดเทคนิคการพิมพ์ที่ถูกต้อง (correct technique) คือการวัดพฤติกรรมการพิมพ์ของผู้เรียน ที่เกี่ยวกับท่าทางและวิธีการพิมพ์ที่แสดงออก ซึ่งเทคนิคการพิมพ์ที่ถูกต้อง ถือเป็นพื้นฐานสำคัญเบื้องต้นที่จะนำไปสู่ทักษะด้านอื่น ๆ โดยผู้สอนจะต้องเน้นและให้ความสำคัญกับวิธีหรือท่าทางในการพิมพ์ของผู้เรียนในระยะแรก ๆ ของการเรียนให้มาก ซึ่งเครื่องมือสำคัญที่ใช้วัดเทคนิคการพิมพ์ก็คือ การสังเกต แต่

เป็นการสังเกตที่มีเป้าหมายชัดเจนและมีแบบบันทึกผลการสังเกต ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นตัวชี้เป้าหมายการสังเกตและใช้บันทึกผลที่สังเกตได้ โดยส่วนใหญ่จะนิยมใช้แบบตรวจสอบรายการ (check list) เป็นแบบบันทึกการสังเกต ทั้งนี้ผู้สอนสามารถสร้างแบบตรวจสอบรายการนี้ได้ด้วยตนเอง โดยเริ่มจากการวิเคราะห์และแยกแยะทักษะด้านเทคนิคการพิมพ์ออกเป็น ส่วน ๆ ก่อน แล้วกำหนดความถูกต้องของทักษะแต่ละส่วนให้ชัดเจน เช่น การนั่ง ต้องนั่งตัวตรงเท้าวางราบกับพื้น, การวางนิ้ว ต้องใช้ปลายนิ้วแตะแป้นเหย้าให้ถูกตำแหน่ง โดยให้ข้อนิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือไม่เท่าโต๊ะ, การก้าวนิ้ว ต้องก้าวนิ้วที่ถูกต้องไปเคาะแป้นอักษรตามตำแหน่งที่กำหนดแล้วรีบชักนิ้วกลับแป้นเหย้า, การเคาะแป้นอักษร ต้องเคาะด้วยปลายนิ้วให้น้ำหนักที่เพียงพอต่อการพิมพ์ แล้วรีบชักนิ้วกลับทันทีโดยไม่กดค้างไว้, และการใช้สายตา ก็ต้องใช้สายตาจับจ้องที่แบบพิมพ์ต้นฉบับตลอดเวลาที่พิมพ์ เป็นต้น

เมื่อวิเคราะห์และกำหนดลักษณะของทักษะที่ถูกต้องได้แล้ว จึงนำเอาผลการวิเคราะห์นั้นมาสร้างเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ข้อ	รายการพฤติกรรม	ปฏิบัติสม่ำเสมอ	ปฏิบัติบางครั้ง	ไม่ปฏิบัติ
1	นั่งตัวตรงหลังพิงพนักเก้าอี้			
2	กลางลำตัวอยู่ตรงแป้น h			
3	เท้าวางราบกับพื้นหรือที่รอง			
4	แขนปล่อยข้างลำตัวไม่กางออก			
5	อุ้งมือไม่เท่าโต๊ะ นิ้วโค้งแตะแป้นพิมพ์			
6	วางนิ้วตรงตำแหน่งแป้นเหย้า			
7	ก้าวนิ้วเคาะแป้นถูกตำแหน่ง			
8	สายตาตามองจอ หรือแบบพิมพ์			
รวม				

เมื่อได้แบบตรวจสอบรายการแล้ว ก็ต้องนำไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้เรียน เพื่อศึกษาปัญหา และข้อขัดข้องที่อาจเกิดขึ้น แล้วนำผลมาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นแบบตรวจสอบรายการที่สมบูรณ์ต่อไป

วิธีการใช้เครื่องมือวัด

โดยที่ทักษะเป็นความสามารถเฉพาะบุคคล ผู้สอนจึงต้องสังเกตและบันทึกผลเป็นรายบุคคล โดยการสังเกตว่าผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมตามรายการอย่างไรบ้าง แล้วจึงบันทึกโดยการขีดเครื่องหมายลงในช่อง ปฏิบัติสม่ำเสมอ ปฏิบัติบางครั้ง หรือ ไม่ปฏิบัติ ตามระดับของพฤติกรรมที่แสดงออก เมื่อสิ้นสุดการสังเกตแล้วก็ทำการรวมผลการสังเกต โดยนับจำนวนรายการที่ผู้เรียนปฏิบัติ หรือ ไม่ปฏิบัติ แล้วรีบแจ้งผลให้ผู้เรียนทราบโดยเร็ว หากผู้สอนได้ใช้วิธีการสอนที่ถูกต้อง และมีการนำผลการสังเกตมาปรับปรุงผู้เรียนอย่างจริงจังแล้ว ผลการสังเกตในระยะเวลาดังกล่าวก็ควรจะมีแนวโน้มในทางที่ดีขึ้น

นอกจากนี้ ผู้สอนควรจะต้องกำหนดช่วงระยะเวลาและจำนวนครั้งที่จะสังเกต โดยควรเน้นสังเกตให้ถี่ในระยะแรก ๆ ของการฝึก และอาจปล่อยห่างได้เมื่อพบว่าผู้เรียนมีเทคนิคการพิมพ์ที่ดีขึ้นอย่างค่อนข้างคงที่แล้ว อย่างไรก็ตามผู้สอนจะต้องเข้าใจว่าทักษะด้านความเร็วและความแม่นยำนั้น จะเกิดได้อย่างไรที่ยั่งยืนก็ต่อเมื่อผู้เรียนพิมพ์ด้วยเทคนิคการพิมพ์ที่ถูกต้องเหมาะสมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ดังนั้นผู้สอนจะต้องไม่ละเลยปล่อยให้ผู้เรียนฝึกพิมพ์ไปตามยถากรรมโดยไม่ใส่ใจ หรือเมื่อเห็นว่าผู้เรียนพอจะพิมพ์ได้แล้วก็ปล่อยให้เทคนิคการพิมพ์ของเขาหย่อนลง ซึ่งการปฏิบัติเช่นนี้จะไม่สามารถรักษาทักษะของผู้เรียนไว้ได้ในระยะยาว ผู้สอนจึงต้องเคร่งครัดให้ผู้เรียนใช้เทคนิคหรือวิธีการพิมพ์ที่ถูกต้องอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอตลอดภาคเรียน โดยผู้สอนอาจไม่จำเป็นต้องสังเกตอย่างเป็นทางการหรือต้องบันทึกผลทุกครั้ง แต่อาจสังเกตด้วยสายตา เมื่อพบว่าผู้เรียนแสดงพฤติกรรมกรรมการพิมพ์ที่ไม่ถูกต้อง ก็ควรต้องรีบเข้าไปปรับแก้พฤติกรรมเหล่านั้นทันที

สำหรับการสังเกตเพื่อประเมินตามสภาพจริงนั้น ผู้สอนจำเป็นจะต้องทำการสังเกตอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาการฝึก โดยอาจทำการสังเกตทุกครั้งที่มีการฝึก หรือสังเกตเป็นช่วง ๆ แล้วรวบรวมผลการสังเกต มาประเมินความก้าวหน้าของพฤติกรรมกรรมการพิมพ์ต่อไป

ปัญหาการสังเกต

1. ในการสังเกตและบันทึกผลนั้น ผู้สอนจำเป็นจะต้องคำนึงถึงสภาพของวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน เช่น ถ้าเป็นผู้เรียนระดับประถมศึกษา ก็อาจยืดหยุ่นในการสังเกตพฤติกรรม โดยอาจลดความเคร่งครัดหรืออาจเน้นเฉพาะพฤติกรรมที่จำเป็นก่อน เพื่อมิให้ผู้เรียนต้องรู้สึกเกร็ง และอึดอัดมากเกินไป เพราะผู้เรียนวัยนี้จะมีระยะความสนใจและความอดทนที่สั้น รวมทั้งความพร้อมทางด้านร่างกายก็ยังไม่เต็มที่ ดังนั้นผู้สอนจะต้องเข้าใจว่าเราไม่สามารถใช้เครื่องมือและ/หรือวิธีการเดียวกันกับผู้เรียนทุกระดับได้

2. ในสภาพจริงของชั้นเรียนจะพบว่า ห้องเรียนวิชาพิมพ์สัมผัสไม่ว่าจะเป็นห้องพิมพ์ดีดธรรมดาหรือห้องคอมพิวเตอร์ มักจะมีนักเรียนเข้าเรียนพร้อมกันเป็นจำนวนมาก จนยากแก่การสังเกตเป็นรายบุคคลได้อย่างทั่วถึง ดังนั้นผู้สอนอาจแบ่งวิธีการสังเกตตามวัตถุประสงค์ คือ หากเป็นการสังเกตเพื่อการปรับปรุงพฤติกรรมกรรมการพิมพ์ของผู้เรียน ก็อาจเน้นสังเกตผู้เรียนที่ค่อนข้างมีปัญหา ก่อน ส่วนการสังเกตเพื่อการประเมินผลการเรียนนั้น ก็อาจใช้วิธีหาผู้ช่วยครู มาช่วยในการสังเกตและจดบันทึก แต่จะต้องมีการซักซ้อมความเข้าใจ เกี่ยวกับวิธีการสังเกตให้ตรงกันเสียก่อน

สำหรับในตอนต่อไปจะเป็นเรื่องการวัดทักษะการพิมพ์สัมผัส เรื่องการวัดความเร็วและความแม่นยำ...